

עת"א 32645/05/20 - מדינת ישראל נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, יהודה אריאל ראובנס

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 32645-05-20 אריאל ראובנס(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה:2

בפני	כבוד השופט עודד שחם
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. יהודה אריאל ראובנס (אסיר)

החלטה

בפניי בקשה "לבחינה מחודשת" של החלטה.

ההחלטה מושא הבקשה ניתנה ביום 15.5.20. בהחלטה, התקבלה עתירת האסיר שבכותרת. לטענת המדינה, בשל סד הזמנים הקצר לדיון בבקשה, לא היה סיפק ביד ב"כ המשיב לקבל עמדה מפורטת של יועמ"ש שב"ס. על פי הטענה, בפי המדינה טענות כבדות משקל אשר היו עשויות לשנות את התוצאה, ולהביא לדחיית העתירה. נטען גם, כי מדובר בנושא רגיש אשר יש לו השלכות רוחב נכבדות, כמו גם השלכות על בריאותו של העותר. בתוך כך נטען כי העתירה הוגשה כשאינה נתמכת בתצהיר ערוך כדיון. מועלות טענות גם לעניין אופן הטיפול בעותר במסגרת שב"ס. כן מועלות טענות ביחס לאופן הפעלתה של ביקורת שיפוטית על החלטות שב"ס הנוגעות לטיפול רפואי באסירים.

דין הבקשה להידחות. צודק העותר בטענתו, כי בעתירה ניתן פסק דין סופי. לא ניתן, תחת הכותרת של בקשה לבחינה מחודשת, לפתוח מחדש את הדיון בהליך. אף לא ניתן, לאחר שניתן פסק דין כאמור, להתיר מהלך של מקצה שיפורים, כפי שמבוקש לעשות עתה. אכן, פסק הדין ניתן לאחר שניתנה הזדמנות מלאה למדינה להציג את עמדתה. עמדה זו צורפה לעתירה. אף בדיון ניתנה לב"כ המדינה האפשרות להציג את עמדתה בהליך. אילו סברה המדינה, כי יש צורך בהגשת עמדה מפורטת יותר, יכלה לעתור לדיון או למתן אפשרות להשלים את הטיעון. בזמן אמת, המדינה בחרה שלא לעשות כן. בתוך כך, גם לא נשמעה מפיה כל הסתייגות על מתן פסק הדין בתום הדיון. במצב זה, אין לשמוע מפיה טענות נוספות עתה, ומה גם שחלקן, על פי טיבן, הן טענות ערעוריות. בהקשר זה גם יש ממש בטענת העותר, כי טענות אלה מועלות בלא להיתמך בתיעוד של ממש. אשר לטענה בדבר השלכות רוחב של פסק הדין, הרי שבדין פסק הדין ניתן על יסוד הנתונים הקונקרטיים שעמדו בפני בית המשפט בנקודת הזמן הרלוונטית. לא ניתן למשוך מכך מסקנה כללית כלשהי.

התוצאה של כל האמור היא, כי הבקשה נדחת. לא בלי היסוס, אמנע מעשיית צו להוצאות, הגם שיש ממש בטענת ב"כ העותר כי מדובר בבקשה חריגה; ואף התנהלות המדינה במסגרת בקשה זו לא הייתה נקייה מקשיים, עת לא הגישה תגובה במועד שנקבע בהחלטה שיפוטית (19.5.20).

ניתנה היום, ח' סיוון תש"פ, 31 מאי 2020, בהעדר הצדדים.